

1942-11-11

AFSENDER

Johanne Christine Larsen

MODTAGER

Astrid Warberg-Goldschmidt

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

"Jeg har stridt den gode strid, fuldført løbet og bevaret troen." Paulus' 2. brev til Timotheus, kap. 4.

"I dem har jeg ikke behag".

Prædikerens Bog 12,1.

Else Warbergs pigenavn var Brandt.

"Lases": Johannes Larsen blev kaldt

Las. Lases er medlemmerne af hans

husstand, hvilket vil sige ham selv,

Andreas/Puf og Else Larsen og deres

børn, Ane, Thora og Jeppe Larsen.

Et saltkar fra Ensomhed: Laura og

Albrecht Warberg (Johanne og Astrids

forældre) boede de første år af deres

ægteskab på gården Ensomhed i

Heden på Fyn.

Else Warbergs brors datter og hendes

søsters sønner kendes ikke. Martha

West samt datteren fra Hedengaard er

også ukendte.

Karen Warberg blev kaldt Nina. Hun

og hendes søstre blev desuden med

en fællesbetegnelse kaldt Titterne.

Afsendersted:

Lindøgaard

Afsenderinfo (lakstempel, adresse

m.m.):

Gårdens navn er skrevet øverst s. 1

Omtalte personer:

Louise Amstrup

Thora Cohn

Adolph Larsen

Andreas Larsen

Else Larsen

Jeppe Larsen

Johannes Larsen

Marie Larsen

Vilhelm Larsen

Axel Müller

Meta -, pige i huset hos Johanne C.
Larsen
Sofie -, pige i huset på Lindøgaard
1942
Ellen Sawyer
Ane Talbot
Albrecht Warberg
Conrad Warberg
Else Warberg
Karen Warberg
Marie Warberg
Erik Warberg Larsen
Laura Warberg Petersen

Arkivplacering:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB8405

Trykt udgave:
Nej

Proveniens:
Testamentarisk gave til Østfyns
Museer fra Laura Warberg Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Det er trist, at Astrid/Dis Warberg stadig er syg, og at hun ikke kan stole på sin læge, som oven i købet er nazist.

Johanne/Junge Larsen har haft travlt med brevskrivning og med at brodere en sengeforligger til Ellen Sawyer samt en pude til Laura/Bibe Warberg. Til jul kommer Marie Larsen, Ellen Sawyer og måske Laura. Andreas/Puf og Else Larsen samt Erik/Tinge Warberg Larsen var med til Else Warbergs begravelse. De fulgtes med en masse fra Elses familie i rutebilen. Døtrene/Titterne serverede smørrebrød, og derefter drog man til kirken. Præsten kaldte i sin tale Else for en "lady". Efter kirken blev der serveret en treretters menu.

Johanne/Junge Larsen havde sendt en krans. Det var godt, at Else slap herfra nu, for hun led. Datteren kunne desuden snart ikke holde til mere pasning og manglende nattesøvn. Johanne holdt meget af Else, og de skrev sammen.

Johanne har haft Johannes, Andreas og Else Larsen til middag; dyreryg. Hun havde fundet sit fineste porcelæn frem.

Johanne kan ikke forstå, at Axel Müller kan holde ud at høre radio en hel aften. - Hun har sat mørklægningsgardiner op.

TRANSSKRIFTION

Lindøgaard 11_te_Nov. 1942.

Kæreste lille Dis.

Hvor er det dog kedeligt, at du saadan bliver ved med at være syg; hver Gang jeg faar Brev fra dig, er det en slem Overraskelse at se Blyanten, for jeg har hver Gang gaaet med Forestillingen om, at du forlængst var i Oden igen; jeg er jo nemlig, som du skrev om det straks, gaaet ud fra at det var en Influenza-Forkølelse og en saadan faar jo en Ende, men det maa altsaa være noget andet mystisk - Maveforkølelse lyder da ganske fjollet, men Galde forstaar man sig jo ikke paa, jeg mener hvordan det optræder; jeg synes det er noget kedeligt noget, lille Dis; man vil dog altid gerne vide Besked med, hvad man ligger for og ikke nøjes med bare Symptomerne. Det er meget slemt, at I, som har saa forfærdelig meget med Sygdom, ikke har en Læge, som er dygtig, og som I kan have Tillid til. Bare det, at han er Nazist maa jo svække ens Tillid til ham - det er ikke de gode Elementer, der gaar den Vej. Tak for dit lange Brev, du sanker gloende Kul paa mit Hoved - jeg burde have skrevet noget oftere, især nu da du er syg, men hvis du vidste, hvor jeg har skrevet i den senere Tid, især til Bibbe, men Tante Elses Død gav mig ogsaa saa meget Skriveri og saa har jeg maset med noget Sytøj, der skulde være færdigt. Vil du høre om det? Jeg har

taget mig sammen til at sy en Sengeforligger til Elle til Jul; samme Mønster som den Pude, jeg lavede til dig, og der er 60 Firkanter og Sofie, som skal sy Foer paa for mig, spurgte efter det, da hun gerne vil have det fra Haanden; saa kom jeg i Tanker om, at lille Skipper, som er syg, da ogsaa skulde have noget syet og saa masede jeg videre med en Sofapude, (samme Slags) som nu er færdig men mangler Montering - hvilket næsten er det værste, fordi der jo er Grænser for det Materiale, man kan finde i sine Gemmer. Ved Siden af er der jo denne stadige Flod af Stopning og Lapning; landbrugsarbejdende Mandfolk er sene at sy om! Men som altid, lille Dis, Undskyldninger er Anklager, og jeg føler min Samvittighed over for dig sort.

Dejligt, at du var saa glad ved Æblerne, men du kommer ogsaa til at betragte dem lidt som en Slags i god Tid Julegave - Forsendelser nu om Dage tager til ens Portemonnaie; og saa er det et Ord, at du nøjes med at sende mi g et Julebrev - hvis du da kan overkomme det, for som du siger, Julen nærmer sig med raskere og raskere Fjed, og der er meget at lave. Muligt faar vi tre her til Julen: Marie, Elle og Bibbe - den sidste dog meget tvivlsom. Hvis de kommer alle tre, haaber jeg inderlig paa mildt Vejr, for vi har kun to Senge, strengt taget kun een, da den ene er Sofies, og med Sengeklæder er det meget smaat: men hvis Bibbe ligger paa Divanen her, hvor der er Varme, gaar det vel.

Det var rigtignok godt, at du skrev straks til Titterne, det haaber jeg de andre ogsaa har, som jeg har ["har" overstreget] underrettede. For Resten har jeg faaet en Fornemmelse af, at de klarer

2/

sig bedre end man paa Forhaand skulde have tænkt; jeg har talt mange Gange i Telefonen med dem og ved Begravelsen var de saa rolige og - det man kalder "fattede" - mente Else. Puf, Else og Tinge var med til Begravelsen; du kan tro, jeg var Puf taknemmelig fordi han satte igennem, at de tog derned, skønt Titte og Nina jo straks sagde, at det skulde foregaa i dybeste Stilhed; det er ingen nem Rejse, for skønt de kun var dernede i 5 timer, kunde Puf og Else ikke gøre det paa een Dag, men maatte overnatte i Odense, og de var dog begyndt Turen Kl. 7 om Morgenen! Saadan er Forbindelserne nu om Dage. Der var et helt lille Selskab fra Odense med den Rutebil, der gaar lige forbi Skovridergaarden: Nete, Martha West, Lis (T. Elses Broderdatter) og 2 af hendes Søstersønner, som ogsaa hedder Brandt med Koner og endnu en Familie - en Datter fra Hedengaard; kaldte Far hende ikke Stilken? De kom derned ved halv 1 Tiden, og de gode Titter havde et stort Kaffebord m. et mægtigt Fad Smørrebrød. Saa fulgte de Tante Else op til hendes sidste

jordiske Plads ved Siden af Onkel Conne; næsten over alt paa den ret lange Vej til Svindinge var der strøet Gran og Blomster; alle Vegne stod Folk ved Vejen ved Huse og Gaarde for at slutte sig til, og da de kom derop, stod der et helt Menneske-Hav (tror jeg, Tinge udtrykte sig). Skønt de ikke havde averteret var hele den store Svindinge Kirke fuld!! Og saa holdt Præsten (som mærkelig nok, Tinge syntes var saa sympatisk, mens Titte og Nina ikke bryder sig om ham) en Tale som var een stor Hyldest til Tante Else - om hendes Godhed og om alt hvad hun havde været for Befolkningen. Han sagde en Gang i Talen " - - jeg vil helst bruge det engelske Udtryk og sige: hun var en lady - -" Tinge vilde ogsaa citere noget andet i Talen og begyndte: han talte ogsaa om, at Paulus skrev til sin Ven - -? Timotheus, sagde jeg Ja! men hvordan var det nu, noget om Striden, hvorpaa jeg omgaaende sagde: "jeg har stridt den gode Strid og fuldendt Løbet." Tinge var usigelig imponeret over min teologiske Viden! Tinge kom hjem Kl 8 1/2 om Aftenen, cyclende fra Odense og fortalte mig indgaaende om det altsammen. Han havde de trykte Salmer med, som for Resten forsvandt paa en gaadefuld Måde, før jeg fik dem at se - det kaldte Tinge "Programmet"! De havde faaet en dejlig Middag da de kom tilbage, fin Suppe, som Tinge sagde, Peberrodskød Æblekage, Kaffe med store rigtige Cigarer, det hele saa imponerende. Og saa kom Tinge Gang paa Gang tilbage til hvor de dog havde været søde og tiltalende, hele den Brandtske Slægt, næsten mest Lis. Og Nina ringede mig op Dagen efter og sagde "hvor va r Tinge dog sød" saa varmt til mig - "og Tak for det altsammen"! En Skuffelse var det mig, at de ikke havde naaet at se Kransene, hvilke der var fra hvem og det var Nina ogsaa saa ked af, men det havde været umuligt; kun ganske faa var bragt til Skovridergaarden og ved selve Begravelsen var der jo ikke Tid til at se paa hver enkelt. Jeg - personlig - havde sendt en stor Krans med

3.

hvide Krysantemum hele Vejen rundt (7 Kr.) Else havde besigtiget Kransene, før de blev sendt. Agr. og Drengene en med brogede Blomster; Elle selv. og Lases, saa der var 4 fra denne Gren af Familien. Nu haaber jeg du har faaet et nogenlunde Billede af det hele.

Det var en stor Lykke at T. Else døde nu, dels laa hun og led saa meget ondt - de Dage var i Sandhed kommen for hende, om hvilke man maa sige med Prædikeren: de behager mig ikke! og dels var Titte ved at bryde sammen af Overanstrengelse, Mangel paa ordentlig Nattesøvn og Mangel paa at ville tage Hensyn til sig selv. Allerede i Sommer sagde Martha West en Del derom, og Nina havde sagt det til Else ved Begravelsen, at Titte kunde ikke have holdt ud ret meget længere. Men alligevel sørger vi jo, vi

som elskede hende saa højt, og som har følt hendes uendelige Godhed, hvad vel jeg især kan tale med om. Vi stod hinanden meget nær, lille Tante Else og jeg; vi saas ikke meget, det var to Aar siden, jeg havde været der sidst, lige efter at jeg havde ligget paa Odense Sygehus, men mange var de Breve vi havde vekslet og saa uendelig meget Kærlighed var strømmet mig i Møde fra de Breve. Underligt nok Dis, men det at du ikke tog derned i Sommer gav Stødet til at vi tog derned, for da jeg mærkede Ninas Skuffelse over det, sagde jeg til mig selv: vi maa derned - og de 50 Kr. til Bilen blev præsteret og jeg fik sagt Farvel til hende; jeg vidste jo, det var sidste Gang, jeg saa hende.

Lad mig nu fortælle om noget mere morsomt: vi havde Selskab i Gaar! Manse have købt et Dyr af Klaks, da han sidst var paa Jagt dernede, og Lases blev inviteret til at spise Dyreryg. Jeg var spirrende af Nervøsitet over at skulle stege Dyreryg til saadanne Feinsmekkere; men saa blev den saa fuldendt god, saa saftig og mør og dejlig. Alt hvad jeg har af gamle fine Sager kom frem, de gamle Saltkar fra Ensomhed, den fine gamle Syltetøjsassiet og Sukker og Fløde Stellet, som Forældrene fik til deres Bryllup af Andenlærerens i Tranekær og som Mor forærede mig det Aar, Far var død. Naar du kommer her igen (til Sommer?) skal du rigtignok se paa mit fine Glasskab og hilse paa dem af de gamle sager, som jeg har. - - Først fik vi en Ostepind med 4 Slags Ost, arrangeret nydeligt af den gæve Metha, som jeg jo fik igen til Novemb. dertil Snaps! Stemningen kom straks i Orden! Saa Dyreryggen med min sidste Ribsgelé, der var fra i Fjor, i Aar kunde vi ikke sylte Gelé. Dernæst henkogte Pærer m. rigtig Flødeskum. Rigelig med Bajere. Du kan tro, det hele var godt, baade Mad, Anretning og Stemning. Den lille Stue var saa yndig og godt opvarmet. Billeder hængt op og godt med Blomster. Det er sjældent, synes jeg, vi laver noget, som er vellykket i alle Ender og Kanter. Las var saa sød! Bare det, at de vilde komme og øjensynlig kom med Glæde og kostede den dyre Bil (20 Kr) var os en stor Vederkvælgelse.

Vi har det godt alle fire. Fra Bibbe venter jeg saa smaat Brev i Dag for at høre hvordan det gaar med Rekonvalesent-Ferien, om hun kommer eller ikke; man er jo som en Karklud efter den Sygdom - Træthed er det mest overvejende Symptom i den Sygdom - saa jeg synes ikke, de kan forsvare at lade hende gaa i Arbejde uden Reconvalesens, men sidst, da hun skrev, var Forhaabningerne svunden ind; nu faar vi se.

Hvor kan et Menneske holde til at høre Radio hele Aftenen igennem, det ulykkelige Menneske! Ja, er det ikke det, jeg altid har sagt de Apparater ødelægger Hjemmene! Dit er da ødelagt som Hjem betragtet, hvis alle Aftner, som skulde være sødmefyldte, forvandles til een uudholdelig Pine.

Læser Axel aldrig? Det passer daarligt med al hans Kultur-Ambition. - Gid du dog nu maa være rask, den sidste Febermelding lød da bedre! I Gaar var der jo kun 14 Dage til Juleaften og man vilde gerne lave lidt.

[Indsat øverst s. 1:] Vi faar vist ikke Bøde, denne Gang, haaber vi kan klare den den i Fremtiden, men det er jo ikke nemt i dette store Hus. Vaskehus, Gang o.s.v. man raver i Mørke. Sovekamret har jeg faaet mørklagt med tykke Gardiner. Saa Farvel søde Dis og god Bedring med Sygdommen. Gid du snart var i Orden. Tusind Hilsner fra din Junge.

diindogean] i Gaar vist ikke Både, den = [11te Nov. 1942.
ne Gaar, haaber vi kan
blave den den i fremtiden, men det er jo ikke nødvend
i dette store Hues. Vespeltis, Gaar o.s.v. man raver i
mørke. Jomkammeret har i Gaar vist ikke vist sig, det er vist
Gaardene. Kære lille Lis. Gaar vist ikke vist sig, det er vist
i Gaar vist ikke vist sig, det er vist
Hvad er det dog kedeligt, at du saadan
bliver ved med at være syg; hvor Gaar
i Gaar Brev fra dig, er det en stem Ouer-
raskelse at se Blyanten, for i har lever
Gaar gaet med Fortællingen om, at du
forkøbt var i Orden igen; i er jo nemlig; tan
din skuespil det straks, gaet ut fra at det var
en Influenza-Forkøbt og en saadan Gaar jo
da Ende, men det maa altså være noget
andet mytisk - Manforkøbt lyder da ganske
fjælt, men Gælder fortæller man sig jo ikke
paa, i mener hvordan det optræder; i synes
det er noget kedeligt noget. lille Lis; man vil
dog altid gerne vide Besked med, hvad man
ligger for og ikke nøjes med bare Symptomer
det er meget slemt, at i, tan har saa for-
færdigt meget med Sygdom, ikke har en
Lage, tan er dygtig, og tan I kan have Tillid
til. Bare det, at han er Nazist maa jo snarke
ens Tillid til ham - det er ikke de gode Ele-
menter, der gaar den Vej. Tak for dit lange
Brev, du tænker glænde Kul paa mit Hæst-
i kunde have skrevet noget alene, ideo nu
da du er syg, men hvis du vidde, hva i har
skrevet i den smukke Tid, især til Bibbe, men
Tante Else. Det gav mig ogsaa saa meget Skri-
ven og saa har i maalt med noget Syg, der
skulde være færdigt. Vil du høre om det? Jeg
har lovet mig sammen til at sy en Julefor-
ligger til alle til jul; sammen Maude kan

den Færd, j. lauer til dig, q. det er 40 Firkante
q. Løse, som skal og Fær paa for mig, 11 par.
Efter det, da hvi gerne vil haue det i
Haanden; saa kan j. i Tanker an, at lille
Skipper, som er syg, da ogsaa skuld haue
meget syet q. saa masede j. videre med en
Lafarude, (samme Plag) som nu er færdig
men mangler Monteringen - hvilket nok er
er det sidste, fordi der jo er Grænse for det
materiale, man kan finde i sine Gemmer.
Det liden af er der jo denne stadige Flod
af Afgang, q. Løpning, Landbrug, arbejds
Mandskab er sene at sy om! Men som
allid, lille der, Undskyldninger er Anklager,
q. j. føler min Samvittighed over for dig sort.
Det ligger, at du var saa glad ved Alene, men
du kommer ogsaa til at betragte dem lidt
som en Plag, i god Tid fejlagtig - Forældrene
nu om Dage tager til ens Fortællinger; q.
saa er det et Ait, at du siges med at kende
mig, et Fuldbrud - hvis du da kan overkomme
det, for som du siger, føler nærmere
siges med raskere q. raskere Tjæ, q. der er
meget at laue. Mulig paa vi tre her til
fuld: Marie, Elle q. Bibbe - den sidste dog
meget tvivlsom. Hvis de kommer alle tre,
haaber j. indelig paa snilt Vejr, for vi har
kun to Penne, stængt taget kun een, da den
ene er Løst, q. med Pennebladet er det meget
omkost; men hvis Bibbe ligger paa Stuen
her, hvor der er Varme, gaar det vel.

Det var rigtig nok godt, at den skues Teater
til Tillerne, det haaber j. de andre ogsaa
har, som j. har tilsenderet. For Næsten har
j. faaet en Forneemelse af, at de klæde

2
sij bedraemt man paa Forhaand skued
hane bank; i har taet mange Gange i
Telefonen med dem q. net Begravelser var
det paa kalje q. - det man kaldte „fattede“
mens Else. Puf, Else q. Tinge var med til
Begravelser; den kan tro, i var Puf taknem-
lig fordi han satte igjennem, at de tog den
net; skönt Tille q. Nina i straks sagde, at
det skulde foregaa i dybeste Stilhed; det
er ingen nem Rejs, for skönt de kun var
derude i 5 Timer, kunde Puf q. Else ikke
give det paa een Dag, men maatte over-
natte i Odense, q. de var dog begyndt Turen
kl. 7 om Morgenen! Saadan en Forbindelse
nu om Dage. De var et helt lille Følgeskab
fra Odense med den Rudebil, der gik lige
forbi Skovridergaardene: Nede, Marthe West,
Lis (T. Elses Brøderdatter) q. 2 af hendes Søsters-
ner, som ogsaa hedde Brøder med Høne
q. endnu en Familie - en Datter fra Heden-
gaard; kaetke Far kunde ikke stikken? De
kan dermed net lade i Tiden, q. de gik Tillet
haude et stort Kaffebord m. et smukt
for Smørbrød. saa fulgte de lille Tante Else
q. til hendes sidste jordiske Plads net Liden
af Onkel Ganne; næsten overalt paa den
net lange Vej til Prindings var der staaet
Gram q. Blauster; alle Vegne stod Folk med
Vejen net Huse q. Gaarde for at skille sig til,
q. da de kan derop, stod der et helt Menne-
ske-Hav (for i, Tinge udtrykte sig). Skönt de
ikke havde anerkendt var helt den store
Prindings Kirke juet!! Og saa haelt Præsten
(som maekkelig nok, Tinge syntes var saa vrym-
palik, mens Tille q. Nina ikke byder sig an ham)

en Tale som var een stor Hyldest til Taleren
— anbejdedes Gøthed og anbejdedes høit
bejdet varet for Befalningerne. Han sagde
en Gang i Talem. — Jø vil helst bringe det
engelske Udtryk og sig: him var en Lady —
Ting vilde ogsaa citere noget andet i Talem
og begynde: han talte ogsaa an, at Paulus
skrev til sin Ven — ? Timotheus, sagde Jø.
Ja! men hvordan var det nu, noget om
Striden, hvorpaa Jø angaende sagde: Jø
han stridt den gode Strid og fuldendt Sæder.
Ting var usigelig imponeret over sin tes-
logiske Videm! Ting kan ligesom kl 8½ an
Aftenen, cykelend fra Østene og fortælle
mig indgaaende om det altsammen.
Han havde de trykke Salmer med, som
for Resten forsvandt paa en gaadefuld Måde
for Jø fik dem at se — det kaldte Ting
Programmet! De havde faaet en dejlig Middag
da de kan tilbyde, sin Suppe, som Ting sagde,
Pleurostet Abbeke, Kaffe med store rige
Cigareer, det hele saa imponerende. Og saa
kan Ting Gang paa Gang tilbyde til, hvor de dog
havde været for og tilbude, hele den Beant-
skaf, næsten mest bis. Og Nina ringede mig
og sagde efter og sagde: hvor var Ting dog se!
Saa det kan været gensidigt. Og Nina sagde
saa varmt til mig — og Tak for det altsammen.
En Skuffelse var det mig, at de ikke havde
naaet at se Kransen, hvilke de var for høit
og det var Nina ogsaa saa ked af, men det
havde været umuligt; kun ganske paa en bryd
til stor rids gaarden og ved selve Begravelsen
var der jo ikke Tid til at se paa hver enkelt.
Jø-personen havde sendt en stor Kasse med

2. hiet Krysantemen heel bijen sinth (7/kr) & ble
hande besigtigelt Krause, jor de blev senth.
Ayr. q. Orenje en smet brayt Blouster, & lli
selof. q. Lates, saa den van 4 fra denne Gien
af Familien. Nu haaben j, du kan faaet
et nogenlunde Billede af det hele.

Det var en stor dykke at T. & lli døde nu,
dels saa him q. lli saa meget godt - de
dage var i Landet kommen for hende, an
hvilke man maa sige niet Prædikerer: de
behagen mig ikke! q. dels var Tille med at
brødt sammen af overanstengelse, Mangel
paa ordentl. Natterov q. Mangel paa at
vilde tage Hensyn til sig selv, Allene i Samme
sagde Martha West en elsk degen q. Nina
hande sagt det til & lli ved Begravelserne, at
Tille kunde ikke have haelt ud et meget
Lampen. Men alligevel tørge di jo, vi sam
elstede hende saa højt, q. som hun følt hende
uendelig Gødhed, hvad vel i van kan tale
smet alr. Vi stod hinanden meget nær, lill.
Tante & lli q. j, di saa ikke meget, det var
to kan sige, j. hande valet den sikt, lige efter
at j. hande liggert paa Adenre Sygehus, men
måne naar di Brune, vi hande velvølet q. saa
uendelig meget Kærlighed var strømmet mig
i Mød fra di Brune. Underst nok lio, men det
at di ikke tog dem i Sammen gave Stødet
at vi tog dem, for da j. smukt Ninas Skuf
peln over det, sagde j. til mig selv: vi over
demet - q. de 50 Kr. til Bilen blev præsteret q.
j. fik sagt Tante til hende, j. vilde jo, det var
j. vilde Gavn, j. saa hende.

Lat mig nu fortælle an noget mere maa
vi hande selkas i Gaa! Måne hande kati
et Ayr af Klaks, da han sikt var paa fast
dermed, q. Lates blev inviteret til at spise Ayr
fryg. j. var spirende af Nervøsitet over at
skulle tage Syreny til Landammet Feinsmebber
men saa blev den saa fuldent get, saa saft;

og mig og dig. Det kvat j' har af gamle fine
Sager kan Iem, de gamle Saltkars (sa 8 usunde)
der fine gamle Vylletøjssociet og Sukke og Flot
Stellet, som Frøldrene fik til deres Bøjleup af
Anden Lærens i Frænkler og som Iha foraret
mig det har, Far var det. Naar den kommer
her igen (til Sammen?) skæde du sigtjone se
naa mit fine Glas skab og hilse paa dem af
de gamle Sager, som j' har. -- Forst fik vi en
Askepind med 4 Slags Aske arrangeret nydeligt
af den gamle Melba, som j' jo fik Igen til Hænde
derib. Farago! Stemningen kan straks i As-
den! Saa dygtig og med min sidste Ribogels
den var Iha i. For i Askeunde vi ikke syde
Geli. Derudst henkastede Færen om rigt i Hæ-
skum. Rigeligt med Bager. Du kan tro, det
helt var godt, haak Ihat, Anretning og Iken-
ning. Den lille Stue var saa yndig og godt og
varmet, Billeden hængt op og godt med Blåst
det er spaldent, synes j', vi laver noget, som er
nydeligt i alle Gude og Kanter. Lad var saa
tit! Børn det, at de ikke kommer og øjer synl.
kom med Glæde og Koster den dyre Pil (Lohi)
var os en stor Vederkvælelse.

Vi har det godt alle j'le. Fra Birkbe vender
j' saa smaat Børn i Slag for at høre hvordan
det gaa med Rekonnvalensit. Ferien, an Iken
kommer eller ikke. man er jo som en Kar-
klut efter den Sygdom - Træthed er det mest
overvejende. Synes, som i den Sygdom - saa
j' synes ikke, de kan forsvare at lade hende
gaa i Arbejde uden Rekonnvalensit, men
ikke, da Iken skien, var Forhaabningen
værdig int. nu paa vi se.

Hvor kan et Menneske holde til at lide Radio
belle Aftener igennem, det ulykkelige Men-
neske! Ja, er det ikke det, j' altid har sagt
de Apprater og delagge Hjerner! Det er
da og delagt som Hjernen betragtes, liden alle Aftener
som skæde var såmejgette, forvandlede til
een tildragede. Finse. Læren Axel aldrig?
Det passer daalt, med al hans Kællin - Abul-
gode. -- Gid du dog nu saa var rask, den sige
Færd med det, lad da beder! I Gaar var den jo kun
14 Dage til Juleaften og man vilde gerne have lidt.